

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

o.b.Dnia 27 września 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	<i>sędzia Agnieszka Wysokińska – Walczak</i>
Ławnicy:	<i>Ewa Brzezińska</i> <i>Małgorzata Seroczyńska</i>
Protokolant:	Dominika Hara, Mirosław Grzęda, Mikołaj Żaboklicki, Monika Raczyńska, Emil Karwowski

przy udziale Prokuratora: Tomasz Jędrycha, Małgorzaty Ochman, Joanny Zielińskiej

po rozpoznaniu w dniach: 5 października 2020 roku, 10 listopada 2020 roku, 26 listopada 2020 roku, 3 grudnia 2020 roku, 12 lutego 2021 roku, 10 marca 2021 roku, 23 kwietnia 2021 roku, 22 czerwca 2021 roku, 20 lipca 2021 roku, 14 października 2021 roku, 7 lutego 2022 roku, 29 marca 2022 roku, 25 maja 2022 roku, 11 lipca 2022 roku, 8 sierpnia 2022 roku i 20 września 2022 roku

na rozprawie sprawy

A. K., syna J. i E. z domu S., urodzonego w dniu (...) w C.

oskarżonego o to, że:

1. (czyn z pkt XII aktu oskarżenia) w dniu 10 kwietnia 2001 r w W. przy ul. (...) wspólnie z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami używając broni palnej nieustalonego typu wobec pracowników firmy (...) doprowadził ich do stanu bezbronności a następnie zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie ok. 203 000 zł na szkodę firmy (...),

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k.

2. (czyn z pkt XIII aktu oskarżenia) w dniu 27 lipca 2000r w W. wspólnie z innymi ustalonymi osobami poprzez wyłamanie zamków w drzwiach wejściowych do mieszkania nr (...) przy ul. (...) dokonał zaboru pieniędzy w kwocie 38 tys. zł powodując straty w łącznej wysokości 40 tys. zł. na szkodę R. J.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

3. (czyn z pkt XIV aktu oskarżenia) w dniu 13 stycznia 2000r w W. przy ul. (...) wspólnie z P. F. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami używając przemocy, groźby bezprawnej i środka obezwładniającego w postaci gazu łzawiącego, wobec pracowników biura „(...)” w W. R. S. (1), I. G. (1), I. C. (1), A. Z. doprowadził ich do stanu bezbronności a następnie zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w łącznej kwocie 66 000 zł na szkodę (...) w W.,

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k.

4. (czyn z pkt XV aktu oskarżenia) w okresie od 1 stycznia do 28 lutego 2009r daty bliżej nieustalonej w W. na ul. (...) i w P. wspólnie z P. F. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie i zdrowie K. B. doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem poprzez wydanie im pieniędzy w kwocie 140 000 zł oraz 15 tys. Euro,

tj. o czyn z art. 282 k.k.

5. (czyn z pkt XVI aktu oskarżenia) w dniu 11 października 1997r w W. przy ul. (...) wspólnie z P. F. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami używając broni palnej wobec J. K. (1) i M. K. doprowadził ich do stanu bezbronności a następnie zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 960 USD, 5050 zł oraz wyroby ze srebra i złota o łącznej wartości 15 000 zł na szkodę w/w,

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k.

orzeka

1. **uniewinnia oskarżonego A. K.** od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku w pkt 1 (**czyn z pkt XII aktu oskarżenia**);

2. **oskarżonego A. K.** uznaje za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku w pkt 2 (**czyn z pkt XIII aktu oskarżenia**), tj. z art. 279 § 1 k.k. i na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 4§1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4§1 kk zasądza od oskarżonego A. K. obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz R. J. kwoty 10.000 (słownie: dziesięć tysięcy) złotych;

4. **oskarżonego A. K.** w ramach czynu zarzucanego mu w **pkt XIV aktu oskarżenia** uznaje za winnego tego, że w dniu 13 stycznia 2000 roku w W. przy ul. (...) wspólnie z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, używając przemocy w postaci bicia, jak też grożąc jej użyciem wobec pracowników biura (...) w Warszawie R. S. (1), I. G. (1), I. C. (1) i A. Z. zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w walucie polskiej i walutach obcych o łącznej wartości 66.000 złotych na szkodę (...) Oddział w Polsce, to jest występku z art. 280 § 1 k.k., za który na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 4§1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i – na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. – karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (słownie: dwudziestu) złotych każda;

5. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4§1 kk zasądza od oskarżonego A. K. obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Oddział w Polsce kwoty 16.500 (słownie: szesnaście tysięcy pięćset) złotych;

6. **oskarżonego A. K.** w ramach czynu zarzucanego mu w **pkt XV aktu oskarżenia** uznaje za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu stycznia lub lutego 2009 roku w W. przy ul. (...) oraz w P., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej groźbą zamachu na życie i zdrowie K. B. doprowadził go do rozporządzenia cudzym mieniem poprzez wydanie im pieniędzy stanowiących własność innej osoby w kwocie 140.000 złotych oraz 15.000 EUR, to jest występku z art. 282 k.k. i na podstawie art. 282 k.k w zw. z art. 4§1 kk. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (słownie: dwudziestu) złotych każda;

7. na podstawie art. 45 § 1 k.k. w zw. z art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonego A. K. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwotach 20.000 (słownie: dwadzieścia tysięcy) złotych i 3.000 (słownie: trzy tysiące) EUR;

8. **oskarżonego A. K.** w ramach czynu zarzucanego mu w **pkt XVI aktu oskarżenia** uznaje za winnego tego, że w dniu 11 października 1997 roku przy ul. (...) w W. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i

nieustalonymi osobami dokonał rozboju na osobach J. K. (1) i M. K. w ten sposób, że posługując się bronią palną groził pokrzywdzonym pozbawieniem życia i używając przemocy w postaci siły fizycznej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 960 USD i 5.050 złotych oraz wyrobów ze srebra i złota o łącznej wartości 15.000 złotych to jest czynu z art. 280 § 2 k.k., za który na podstawie art. 280§2 kk w zw. z art. 4§1 kk skazuje go na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i – na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. – karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (słownie: dwudziestu) złotych każda;

9. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4§1 kk zasądza od oskarżonego A. K. obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz J. K. (1) i M. K. kwoty 2.500 (słownie: dwa tysiące pięćset) złotych;

10. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** oraz łączy jednostkowe kary grzywny w wymierza mu **karę łączną grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (słownie: dwudziestu) złotych każda;**

11. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz **adwokata E. K.** kwotę 5.700 (słownie: pięć tysięcy siedemset) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, powiększoną o należny podatek od towarów i usług;

12. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa częściowy zwrot kosztów postępowania w wysokości 1.600 (słownie: tysiąc sześćset) złotych tytułem opłaty, w pozostałym zakresie wydatkami obciąża Skarb Państwa, a stosownie do treści art. 632 pkt 2) k.p.k. koszty sądowe w zakresie odnoszącym się do czynu, od którego dokonania oskarżony został uniewinniony ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 2/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.a. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. K.	W dniu 27 lipca 2000 r. w W., wspólnie z innymi ustalonymi osobami, poprzez wyłamanie zamków w drzwiach wejściowych do mieszkania nr (...) przy ul. (...), dokonał zaboru pieniędzy w kwocie 38 tys. zł, powodując straty w łącznej wysokości 40 tys. zł. na szkodę R. J., tj. czyn z art. 279 § 1 k.k. (czyn z pkt XIII aktu oskarżenia).	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 27 lipca 2000 r., około godziny 10:00, do mieszkania nr (...) przy ul. (...) w W., wynajmowanego przez R. J. (na 4 piętrze), A. K. (ps. (...)) udał się wraz z T. P. (ps. (...)), który został „na czatach” przed klatką schodową, M. S. (1) (ps. (...)), który zadzwonił do drzwi oraz P. F. (1). W związku z brakiem reakcji na dzwonek, oskarżony	wyjaśnienia i zeznania P. F. (1)	k.12-26, 55-61, t.I, k.930-931, k.1039, t.VI, k.1510-1516, t.VIII, k.1706- 1709,1767-1771, t.X, 1805 v - 1806, t.X	

nakazał wziąć od T. P. przyrząd do wyłamywania drzwi „łapki” (mając na myśli łom). A. K. wyłamywał zamki wraz z M. S. (1), P. F. (1) zaczął w nie kopać. Z powodu hałasu niosącego się po klatce, z sąsiedniego lokalu nr (...), wyszła sąsiadka S. M., podszedł do niej P. F. (1), oświadczając, że jest to interwencja Policji, nakazał szybko się schować, zamknąć za sobą drzwi. Do wnętrza mieszkania dostali się A. K. oraz M. S. (1), po jego przeszukaniu, pieniądze znaleźli w szufladzie regału znajdującego się w pokoju (8.000 zł) oraz w korytarzu w górnej półce szafy wnękowej (30.000 zł). Następnie, po około 5 minutach, mężczyźni uciekli do samochodu (marki M.), w którym czekał na nich pod klatką T. P. (wcześniej jeździł wokół bloku).

Pokrzywdzony otrzymał informacje o włamaniu około godziny 11:00, będąc w pracy, zadzwonił do niego jeden z pracowników spółdzielni mieszkaniowej. Po przybyciu na miejsce, R. J. zauważył wyłamane zamki od drzwi, porozrzucone przedmioty w mieszkaniu, włamywacze pozostawili dwa łomy. Podał, że skradziono pieniądze w łącznej kwocie 38.000 złotych, zaś całość powstałych strat wycenił na kwotę 40.000 złotych.

<p>Opis mężczyzny podany przez sąsiadkę S. M. (około 190 cm wzrostu, dobrze zbudowany, blondyn, ostrzyżony “na jeża”, ubrany w czarną kurtkę i spodnie), który kazał jej wrócić do mieszkania, pasował do wyglądu mężczyzny, którego pokrzywdzony widział dwukrotnie w okolicy bloku kilka dni wcześniej. Widział go również w towarzystwie kolegów wsiadającego do S. (...) (starego modelu, zeznania P. F. (1) k.930-931, t.VI, k.1510-1516, t.VIII).</p>			
<p>protokół eksperymentu procesowego</p>	<p>k.41-51, t.I</p>		
<p>notatka urzędowa</p>	<p>k.934, 948, 949, t.VI</p>		
<p>zeznania R. J.</p>	<p>k.936-937, t.VI</p>		
<p>zeznania S. M.</p>	<p>k.938-939, t.VI</p>		
<p>protokół oględzin mieszkania</p>	<p>k.940-941, t.VI</p>		
<p>wykaz dowodów rzeczowych</p>	<p>k.966, t.VI</p>		
<p>materiały postępowania przygotowawczego prowadzonego pod sygnaturą 2 (...), 2Ds- (...)</p>	<p>k.933-979, t.VI</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,</p>	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.2.	A. K.	W dniu 13 stycznia 2000 r. w W., przy ul. (...), wspólnie z P. F. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, używając przemocy, groźby bezprawnej i środka obezwładniającego w postaci gazu łzawiącego wobec pracowników biura „(...)” w W. - R. S. (1), I. G. (1), I. C. (1), A. Z., doprowadził ich do stanu bezbronności, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w łącznej kwocie 66.000 zł na szkodę „(...)” w W., tj. czyn z art. 280§2 k.k. (czyn z pkt XIV aktu oskarżenia).	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 13 stycznia 2000 r., około godziny 17:00, A. K. (ps. (...)), przechodząc ulicą (...) w W. z T. P. (ps. (...)), zobaczyli przez szybę pracownika biura turystycznego (...), R. S. (1) przeliczającego dzienny utarg (kupki pieniędzy leżały na stole). A. K. zadzwonił do P. F. (1), żeby przyjechał i wziął ze sobą „sprzęt” (gaz obezwładniający i kominiarki). P. F. dojechał do nich taksówką w ciągu około 10 minut. A. K. opowiedział o planie działania w pobliskiej	Częściowo wyjaśnienia i zeznania P. F. (1)	k.12-26, 55-61, t.I, k.397 - 398, t.II, k.1039, t.VI, k.1510-1516, t.VIII, k.1706-1709, 1767-1771 t.X, 1805 v, t.X	

restauracji (...) przy ulicy (...). Grupa udała się ponownie na ul. (...), przed drzwiami biura „(...)” „na czatach” pozostał T. P., do pierwszego pomieszczenia z przodu wszedł nieustalony mężczyzna (k.1511, t.VIII) i P. F. (1), który kazał dwóm kobietom na stanowiskach biurowych przy kontuarze - A. Z. i I. C. (1) - nie ruszać się, mierząc do nich butelką z gazem (wypuścił jedynie na zewnątrz uciekającego klienta), na zaplecze do wcześniej zaobserwowanego mężczyzny udali się A. K. i M. S. (1) (ps. (...)). R. S. (1) nie chciał otworzyć na polecenie A. K. kasy pancерnej z pieniędzmi, w związku z czym otrzymał od niego cios w twarz, w pomieszczeniu była także obecna I. G. (1). Ostatecznie, oskarżony zabrał pieniądze leżące na stole w otwartej kasetce w łącznej kwocie około 66.000 złotych (w tym dolary amerykańskie i franki francuskie). Przed wyjściem sprawcy zniszczyli aparaty telefoniczne, poprzez wyrwanie słuchawek, rozpylili gaz łzawiący.

Po zdarzeniu spotkali się u A. K., który mieszkał przy Alei (...) w W., podzielili między siebie po równo zdobyte pieniądze.

Pracownicy biura zgodnie zeznali, że jeden ze sprawców napadu był

niższy, miał około 170-175 cm wzrostu, dwóch pozostałych, którzy weszli do środka było wyższych (jeden z nich ubrany w brązowy kożuch).			
protokół eksperymentu procesowego	k.41-51, t.I		
notatka urzędowa	k.402-403, t.III		
protokół oględzin pomieszczeń (...)	k.405-407, t.III		
zeznania R. S. (1)	k.411-412, 413-414, t.III		
zeznania I. G. (2)	k.421-422, t.III		
zeznania I. B. (1) (z d. C.)	k.423-424, t.III, k.2414 v. - (...), t.XIII		
zeznania A. Z.	k.425-426, t.III,		
opinia z zakresu budowy broni i amunicji	k.3835-3841, t.XII		
pozostałe materiały z postępowania przygotowawczego o sygn. akt (...)	k.401-435, t.II		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.3.	A. K.	W okresie od dnia 1 stycznia do dnia 28 lutego 2009 r., daty bliżej nieustalonej, w W. na ul. (...) i w P., wspólnie z P. F. (1) i innymi ustalonymi	

		<p>i nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groźbą zamachu na życie i zdrowie K. B., doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem, poprzez wydanie im pieniędzy w kwocie 140.000 zł oraz 15.000 euro, tj. czyn z art. 282 k.k. (czyn z pkt XV aktu oskarżenia).</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>K. B. w latach 2007-2009 prowadził działalność polegającą na handlu replikami broni, posiadał sklep przy Placu (...) w W.. W tym okresie zgłosił się do niego znajomy ze szkoły średniej Ł. S. , który poprosił o przechowanie torby sportowej z pieniędzmi. K. B. nie chciał trzymać jej w domu z uwagi na bezpieczeństwo swoje i swojej dziewczyny, wywiózł torbę na przechowanie do znajomego M. S. (2), zamieszkującego w P..</p> <p>Około lutego 2009 r., P. F. (1) otrzymał prośbę od J. K. (2) (ps. (...)) związaną z odbiorem pieniędzy od K. B., który miał posiadać gotówkę w kwocie 200-300.000 złotych. P. F. (1) zaangażował do sprawy A. K. (ps. (...)), M. F. (ps.</p>	<p>wyjaśnienia i zeznania P. F. (1)</p>	<p>k.27-32, 55-61, t.I, k.1039, t.VI k.1510-1516, t.VIII, k.1745 – 1750, 1767-1771 t.X, k. 1806, t.X, k.1906-1908, t.X</p>	

(...)). W zdarzeniu brali także udział mężczyzna o imieniu L., R. P. (ps. (...)) wraz ze swoim współnikiem J. B. (ps. "J.", k.1906, t.X). J. K. (2) pokazał sklep z bronią na Placu (...) w W., który prowadził K. B., miał on na co dzień poruszać się dużym busem koloru białego.

Następnego dnia, według ustalonego planu, część grupy (L.) miała pilotować przejazd K. B. z miejsca pracy do miejsca zamieszkania przy ul. (...), gdzie czekali już pozostali sprawcy. W pizzerii naprzeciwko bloku – F., P. i F., w samochodzie pod blokiem siedzieli K. z B.. Po przybyciu pokrzywdzonego, A. K., R. P. i J. B. podeszli do niego i rozmawiali około 3 – 5 minut, wsiedli do jego samochodu, zagrozili mężczyźnie, żeby oddał pieniądze, które do niego nie należą, inaczej będzie miał problemy, ponieważ wiedzą gdzie mieszka. Wymieniony przestraszył się i powiedział, że nie ma pieniędzy w swoim domu, wszystkie zostały schowane w domu jego znajomych w P., do którego się następnie udali, łącznie na 3 samochody - P. F. (1) jechał G., M. F. swoim samochodem. R. P. i A. K. podeszli z pokrzywdzonym pod drzwi mieszkania. K. B. wszedł na kilkanaście sekund do środka i

<p>wyszedł z torbą pieniędzy, A. K. przekazał ją P. F. (1) i powiedział, żeby jechał do domu, a oni do niego dojadą.</p> <p>P. F. (1) dojechał do domu na G. i przeliczył pieniądze. W torbie było 15.000 euro i 140.000 złotych, które zostały podzielone – 40.000 zł dla J. K. (2) i L., a resztę podzielili pomiędzy siebie po równo. Pieniądze przekazał J. K. (2) i L. pod CH (...), następnie udał się na Plac (...), skąd odebrał zostawiony wcześniej przez siebie samochód.</p>			
zeznania K. B.	k.386-387, t.II, k.1901-1902, t.X		
protokół eksperymentu procesowego	k.41-51, t.I		
notatka urzędowa	k.52-53, t.I		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.4.	A. K.	W dniu 11 października 1997 r. w W., przy ul. (...), wspólnie z P. F. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, używając broni palnej wobec J. K. (1) i M. K., doprowadził ich do stanu bezbronności, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze	

		w kwocie 960 USD, 5050 zł oraz wyroby ze srebra i złota o łącznej wartości 15.000 zł na szkodę w/w, tj. czyn z art. 280§2 k.k. (czyn z pkt XVI aktu oskarżenia).	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Pomysł napadu na dom zaproponować („wystawić”) miała nieustalona osoba, która posiadała informacje, że pod W. zamieszkiwała zamożna rodzina prowadząca sklep mięsny. W dniu 11 października 1997 r., około godziny 21:00, A. K. (ps. (...)) wraz z P. F. (1) (ps. (...)), T. P. (ps. (...)), M. F. (ps. (...)), Z. K. (swoim bratem, ps. (...)) oraz nieustalonym mężczyzną („chłopakiem ze Ś.”, niskiego wzrostu, który był najstarszy, k.20,t.I) udali się na ul. (...) dwoma samochodami – R. (...), które prowadził P. F. (1) oraz F. (...), który prowadził T. P., pozostawione one zostały na drodze w kierunku W.. Wymienieni udali się w kierunku wypatrzonego wcześniej domu, przechodząc przez otwartą furtkę, zauważyli otwarte okienko w piwnicy. A. K. zdjął z niego szybę, około godziny 21:40 dostał się do środka i otworzył drzwi wejściowe pozostałym członkom grupy. Mężczyźni weszli</p>	<p>wyjaśnienia i zeznania P. F. (1)</p>	<p>k.12-26, 55-61,t.I, k.475-476,t.III, k.1039,t.VI, k.1510-1516,t.VIII,k.1745-1750,1767-1771, t.X, k.1804 v. – 1805v., t.X</p>	

do środka, mając na twarzach czarne kominiarki, szaliki. W domu był J. K. (1) wraz z żoną M. K. oraz 3 córki - M. (lat 15), A. (lat 12), M. (7 lat), chwilowo poza domem była najstarsza z córek I. K. (lat 17). Jako pierwszy wszedł „chłopak ze Ś.” z bronią z tłumikiem wymierzoną przed siebie, każąc wszystkim obecnym położyć się, J. K. (1) położył się z córką A. na kanapie, ich głowy zostały nakryte kocami, później dołączyła do nich córka M. przyprawiona z kuchni, którą również nakryto kocem. P. F. (1) wszedł do pokoju obok znajdującego się po lewej stronie od salonu, gdzie M. K. usypiała najmłodszą córkę M.. Kazał im położyć się na ziemi, przykrył ich głowy kocem, pilnował je, w międzyczasie na żądanie J. K. (1), kazał krzyknąć M. K., że wszystko jest w porządku. Podczas plądrowania pomieszczeń sprawcy pytali “gdzie są pieniądze, dolary i akcje”, znaleźli w kurtce pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 560 dolarów, 4.000 złotych oraz 400 dolarów ukryte w słoiczku ceramicznym na szafce w przedpokoju. Przywłaszczyli także inne kosztowności - dwie złote obrączki, pierścionek zaręczynowy M. K. z pustym oczkiem, dwa lub trzy mniejsze pierścionki, kolczyki - 1 para w kształcie grubych podków

ze złota, 2 para w kształcie koniczynki złotej, 3 para wachlarzyki złote, złote łańcuszki z wizerunkami Matki Boskiej, srebrną biżuterię – pierścionki co najmniej 10 oraz 2 srebrne łańcuszki. Po około 20 minutach przeszukiwania domu, stojący „na czatach” M. F. usłyszał wracającą do domu najstarszą córkę I. K.. Myśląc, że to Policja, dał znak pozostałym do ucieczki. Kobieta zauważyła postawioną obok okna w piwnicy szybę, pobięła do najbliższego domu przy ul. (...) (dom rodziców nie miał wówczas bliskiego sąsiedztwa), wezwała na miejsce Policję. Sprawcy uciekli polami w kierunku zostawionych wcześniej pojazdów. Spotkali się następnie w Ś. dzieląc się po równo zdobytymi pieniędzmi - 960 dolarów i 5050 zł oraz biżuterią złotą i srebrną (pokrzywdzeni J. K. (1) i M. K. straty ocenili na łącznie 15.000 złotych).

Opinia sądowo -
psychiatryczno -
psychologiczna wydana po
obserwacji (k.1295 -
1315, t.VII) - biegli
nie stwierdzili w czasie
badania ani w czasie
popelnienia zarzucanych
czynów objawów choroby
psychicznej ani innych
zakłóceń czynności
psychicznych znoszących
lub w znacznym
stopniu ograniczających
możliwość rozpoznania
znaczenia czynów (nie

zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k.), rozpoznali u oskarżonego osobowość nieprawidłową oraz postawę protestacyjno – obronną, co nie daje podstaw do kwestionowania jego poczytalności w stosunku do czynów, o które był wówczas podejrzany. Stan zdrowia psychicznego pozwalał na udział w postępowaniu karnym, mógł prowadzić swoją obronę w sposób samodzielny i rozsądny.

Do takich samych wniosków doszli biegli lekarze psychiatrzy i psycholog, wydając uzupełniającą opinię dot. oskarżonego (k.1416 – 1419, t.VIII), tj. nie stwierdzili w czasie badania ani tempore criminis objawów choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego, ani innych zakłóceń czynności psychicznych znoszących lub w znacznym stopniu ograniczających możliwości rozpoznania znaczenia czynu, o który był podejrzany lub pokierowania swoim postępowaniem (nie zachodzą warunki art. 31 § 1 i 2 k.k.). Biegli rozpoznali u A. K. osobowość nieprawidłową oraz postawę protestacyjno – obronną, co nie daje postaw do kwestionowania jego poczytalności w stosunku

<p>do czynów, o które był podejrzany.</p> <p>Podobne wnioski zawiera opinia sądowno - psychiatryczna z dnia 4 maja 2020 r. (k.1577-1589, t.IX), – A. K. nie ujawnia objawów choroby psychicznej, nie jest osobą upośledzoną umysłowo, nie ujawnia innych zaburzeń psychicznych.</p> <p>Opinie medyczne wykazały problemy oskarżonego z kręgosłupem szyjnym oraz urazy somatyczne, neurologiczne nasilające się podczas odczuwania silnego stresu.</p>			
protokół eksperymentu procesowego	k.41-51, t.I, k.993-997, t.VI		
notatka urzędowa	k.395, t.II		
zeznania J. K. (1)	k.483-487, 530-531, t.III		
zeznania M. K.	k.488-491, t.III		
protokół oględzin posesji, podwórka oraz wnętrza domu przy ul. (...)	k.493-509, 510-515 t.III		
zeznania I. K.	k.526-528 v., t.III		
opinia z przeprowadzonych badań daktyloskopijnych	k.1066-1073, t.VI		
pozostałe materiały z postępowania	k.474-561, t.III		

przygotowawczego o sygn. akt (...), V ds. (...)			
opinia sądowo psychiatryczno-psychologiczna	- k.1295-1315, t.VII		
opinia sądowo psychiatryczna	- k.1416-1419, t.VIII		
opinia sądowo psychiatryczna	- k.1577-1589, t.IX		
opinie medyczne	k.1684-1690, 1692 – 1698, t.IX, k.1711-1729, 1734-1743, t.X		
Oskarżony był wcześniej wielokrotnie karany. A. K. postawiono zarzuty związane z obrotem środkami odurzającymi w celu osiągnięcia korzyści majątkowej	dane o karalności	k.1421, t.VIII	
akt oskarżenia w sprawie o sygn. akt (...)	k.2125-2161, t.XII		
<i>o.a. Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	A. K.	W dniu 10 kwietnia 2001 r. w W., przy ul. (...), wspólnie z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, używając broni palnej nieustalonego typu wobec	

		<p>pracowników firmy (...) doprowadził ich do stanu bezbronności, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie ok. 203.000 zł na szkodę firmy (...) S.A. z siedzibą w W., tj. czyn z art. 280 § 2 k.k. (czyn z pkt XII aktu oskarżenia).</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Znajomego pracującego w (...) S.A. posiadać miał A. K.. Osoba ta miała mieć wiedzę odnośnie do rozkładu pomieszczeń w budynku, ilości zgromadzonych pieniędzy w danym momencie, miała dać oskarżonemu znać, gdy dzienny utarg przekroczy kwotę 200.000 złotych. Wcześniej na obserwację miejsca przyszłego rozboju pojechać miał A. K. (ps. (...)), K. K. (2) (ps. (...)), T. P. (ps. (...)), M. S. (1) (ps. (...)) i P. F. (1). Przy okazji zawieziono tam drabinę, która miała służyć wejściu przez płot (została schowana w krzakach), a dwie inne osoby miały zamknąć bramy wjazdowe.</p> <p>W dniu 10 kwietnia 2001 r. w W. przed budynek przy ul. (...), gdzie mieściła się m.in. firma (...) S.A. (obecnie spółka wykreślona z rejestru KRS z dniem 18 września 2009 r.), podjechał wcześniej</p>	<p>częściowo wyjaśnienia i zeznania P. F. (1)</p>	<p>k.27-32, t.I, k.1437-1438, t.VIII, k.1510-1516, t.VIII, k.1706- 1709, t.IX, k.1807 v.-1808, t.X</p>	

skradziony biały F. (...) (num. rej. (...)), w którym siedział ubrany na czarno mężczyzna. Pojazd przekroczył dwie bramy wjazdowe, które następnie zostały zamknięte łańcuchami na kłódki. Około godziny 15:30 do budynku wszedł mężczyzna ubrany na czarno z kominiarką na głowie i trzymając w ręku broń nieustalonego rodzaju, krzycząc do obecnych w pomieszczeniu osób, aby położyli się na ziemi i że jest to napad, oddał strzał w kierunku podłogi. Kasjerka M. B. nacisnęła przycisk alarmu i schowała się pod biurkiem, pozostali pracownicy położyli się zgodnie z poleceniem na ziemi. W tym czasie mężczyzna podbiegł do drzwi kasy i kopiąc w nie kilkakrotnie, otworzył je. Następnie do budynku weszło kolejnych dwóch mężczyzn ubranych na czarno, w kominiarkach. Jeden z nich dołączył do tego przebywającego przy kasie. Kasa pancerna była zamknięta, ale w zamku tkwił klucz. Sprawcy ukradli pieniądze zarówno z kasy pancernej, jak i z otwartych szuflad w łącznej wysokości 203.000 złotych, działając na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W.. Przed wyjściem z pomieszczenia napastnicy rozpylili gaz, a następnie wybiegli drzwiami wejściowymi. W budynku był monitoring,

jednakże był uszkodzony i nic nie nagrywał, o czym wiedziało jedynie kilkoro pracowników. Sprawcy odjechali z miejsca zdarzenia białym F. (...) w kierunku betoniarni. Tam porzucili pojazd i oddalili się pieszo w stronę ogródków działkowych przy ul. (...). Cała grupa miała wieczorem tego samego dnia świętować w centrum handlowym (...).

Nie udowodniono, by A. K. brał udział wspólnie z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, używając broni palnej nieustalonego typu wobec pracowników firmy (...), doprowadzając ich do stanu bezbronności, w kradzieży pieniędzy w kwocie ok. 203.000 zł na szkodę firmy (...). W tym zakresie zeznania kluczowego świadka P. F. (1) wprawdzie określają zarówno lokalizację zdarzenia (rozpoznał miejsce na wizji lokalnej), jego przybliżony okres, plan przygotowań, jak i jego szczegóły (np. ilość ochroniarzy i ich umiejscowienie, przygotowanie wcześniej drabiny, zamknięcie za sobą bram po wjeździe), niemniej świadek sam przyznał, że ze względu na to, że wyładował mu się telefon, nie brał udziału w napadzie. Nie jest możliwe zatem w sposób niebudzący wątpliwości przypisać oskarżonemu winy odnośnie do tego

zarzutu. Jego udziału nie potwierdziły również zeznania obecnych na miejscu zdarzenia świadków (sprawcy byli zamaskowani), w szczególności pracowników (...) S.A., nie potwierdziły jego udziału wykonane badania daktyloskopijne (k.1066-1073, t.VI).		
protokół oględzin samochodu	k.220-222 v., t.II	
protokół eksperymentu procesowego	k.41-51, t.I	
notatka urzędowa	k.170, 179-185, t.I, k.838, 846, t.V	
protokół oględzin	k.186-195, t.I	
dokumentacja fotograficzna	k.297-303, t..II	
zeznania A. G. (1)	k.196, 198-199, t.I, k.282-283, t.II	
zeznania P. W.	k.200-202, t.II	
zeznania D. L.	k.203-204, t.II	
zeznania M. C. (1)	k.205-206, t.II	
zeznania A. B.	k.207-208, t.II	
zeznania A. W.	k.209-210, t.II	
zeznania R. G.	k.211-212, t.II	

zeznania D. N. (1)	k.213-215, t.II	
zeznania Ł. P.	k.216-217, t.II	
zeznania M. B.	k.218-219, t.II	
zeznania T. C.	k.227-229, t.II	
zeznania M. C. (2)	k.230-232, t.II	
protokoły okazania	k.248-251, t.II	
zeznania I. N.	k.254-258, t. II	
zeznania A. M.	k.259-263, t.II	
zeznania R. S. (2)	k.264-266, t.II	
zeznania H. C.	k.267-269, t.II	
zeznania B. K.	k.276-277, t.II	
zeznania I. B. (2)	k.278-279, t.II	
zeznania W. C.	k.280, t.II	
opinia z przeprowadzonych badań daktyloskopijnych	k.1066- 1073, t.VI	
materiały z postępowania prowadzonego pod sygnaturą (...)	k.178-377, t.I-II, k.832-878 v., t.V	
2. Ocena DOWODÓW		
<i>o.a. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>		

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu	
1.1.1., 1.1.2., 1.1.3., 1.1.4.	<p>częściowo wyjaśnienia i zeznania P. F. (1)</p> <p>(k.12-26, t.I, k.1706-1709, t.IX, k.1745 - 1750, 1767-1771, t.X, k.2358-2360 v., t.XIII)</p>	<p>Sąd dał wiarę okolicznościom podawanym przez świadka, jego zeznania były kluczowe przy rekonstruowaniu stanu faktycznego sprawy. Podczas przesłuchania w toku śledztwa podał w sposób wiarygodny wydarzenia dotyczące rozboju w dniu 11 października 1997 r. (czyn z pkt XVI aktu oskarżenia). Podał, że na ulicę (...) pojechali dwoma samochodami (pamiętał marki pojazdów), był wieczór. Przytoczył szczegółowy opis dotyczący wejścia do domu najpierw przez A. K. przez okno w piwnicy, a później w grupie przez otworzone drzwi główne domu. Następnie pilnował dwóch kobiet w pokoju obok salonu, kazał im leżeć na ziemi z kocami na głowach, co potwierdziła także M. K.. Dalsza wersja zdarzeń jest w pełni zbieżna z przytaczaną przez I. K. – przyjazd Policji i uciezka sprawców z miejsca zdarzenia. Odnośnie do wdarcia się do mieszkania przy ul. (...) i zaboru pieniędzy w styczniu 2000 r. (czyn z pkt XIII aktu oskarżenia), świadek pamiętał dokładnie z kim poszedł na to zdarzenie, a</p>	

nawet z jakich powodów w tym a nie innym składzie osobowym udali się pod ten adres. Świadek nie zasłaniał się niewiedzą, w sposób dość szczegółowy podał sekwencje zdarzeń – wyłamywanie drzwi łomem, kopanie w nie, wyjście sąsiadki S. M., podał gdzie były schowane pieniądze, które ostatecznie zabrali. Co istotne fragment zdarzenia związany z interwencją sąsiadki znalazł potwierdzenie w jej zeznaniach (k. 939 t. VI) a podany przez nią opis napastnika („wzrost około 190 cm, krępej budowy ciała – dobrze zbudowany, włosy krótkie blond, strzyżone na tzw. jeża, twarz owalna, szczęka szeroka”) odpowiada rysopisowi P. F..

P. F. również w sposób konkretny i rzeczowy przytoczył zdarzenia związane z napadem na biuro „(...)” przy ul. (...) w W. (**czyn z pkt XIV aktu oskarżenia**). Podobnie w przypadku tego czynu zeznania świadka są zbieżne z depozycjami pracowników biura - A. Z., I. C. (1), R. S. (1). Podany przez świadka I. C. opis napastnika (k. 4043 v) odpowiada rysopisowi P. F..

W zakresie **czynu z pkt XII aktu oskarżenia** podkreślić

należy, że P. F. (1) nie brał udziału w samym zdarzeniu, miał jedynie informacje związane z przygotowaniem do niego. Znał lokalizację Konsorcjum (...), posiadał wiedzę związaną z osobami, które miały uczestniczyć w napadzie oraz ich poszczególne role. Także zeznania odnoszące się do przestępstwa na szkodę K. B. (**czyn z pkt XV aktu oskarżenia**) zasługiwały na danie im wiary. P. F. (1) wskazał m.in. kto brał w nim udział, kto zaproponował podjęcie tych czynności, ile gotówki odebrali od pokrzywdzonego, gdzie poszczególne zdarzenia miały miejsce.

Na etapie postępowania sądowego świadek potwierdził podawane przez siebie wcześniej informacje:

co doczynu z pkt XII aktu oskarżenia
- w sposób zbieżny z poprzednimi wyjaśnieniami i zeznaniami podał plany dotyczące napadu na (...) S.A (m.in. wcześniejsze zawieszenie drabiny, zamknięcie bram wjazdowych), podkreślił, że nie brał w nim udziału ze względu na rozładowany telefon, później zadzwonił do niego A. K. z informacją, że pojedą sami. Świadek wskazał potencjalne osoby mogące brać udział w

zdarzeniu. W tym zakresie Sąd uznał zeznania za oparte na prawdzie.

co doczynu z pkt XIII aktu oskarżenia

– świadek w sposób dość dokładny, biorąc pod uwagę upływ czasu pamiętał okoliczności mające miejsce przy ul. (...) – liczbę osób, porę dnia, jego przebieg (używanie łomów, wyjście sąsiadki), ilość skradzionych pieniędzy.

co do czynu z pkt XIV aktu oskarżenia

– podobnie P. F. (1) potwierdził okoliczności podawane wcześniej w zakresie wydarzenia mającego miejsce przy ul. (...) w W.. Pamiętał przebieg zdarzenia, kto brał w nim udział, jaka była jego rola.

co do czynu z pkt XV aktu oskarżenia

- świadek potwierdził opisywane wcześniej zdarzenie dotyczące K. B.. Pamiętał kto zlecił odebranie pieniędzy, kto brał w tym udział (oraz wygląd sprawców), gdzie pokrzywdzony pracował, jakim samochodem się poruszał. Podał sekwencje zdarzeń, śledzenie K. B. od miejsca pracy aż do jego miejsca zamieszkania przy ul. (...), późniejszy przejazd do P.. P. F. (1) podał także wysokość uzyskanej od pokrzywdzonego kwoty.

co do czynu z pkt XVI aktu oskarżenia

– podobnie Sąd ocenił zeznania odnoszące się do wydarzeń z dnia 11 października 1997 r. P. F. (1) z uwagi na długi okres, który upłynął nie pamiętał wszystkich szczegółów, jednak przytoczona przez niego sekwencja zdarzeń była taka sama jak ta podawana na wcześniejszych etapach postępowania.

Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem pomówienie jest w ujęciu prawa karnego procesowego dowodem podlegającym ocenie na równi z innymi dowodami. Może on być dowodem winy, o ile jest logiczny, stanowczy, konsekwentny, zgodny z logiką wypadków, nie stanowi przetrzucenia winy na inną osobę, czy umniejszania własnej odpowiedzialności karnej (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt II AKa 59/14). Dowodem w postępowaniu karnym może być wszystko, co umożliwia wyrobienie sobie przekonania sądu o winie lub niewinności oskarżonego, jeśli zostanie przeprowadzone w trybie przewidzianym przez prawo procesowe. Dowodem takim może być zatem także pomówienie. Co do zasady dowód taki powinien

być badany szczególnie wnikliwie, z jednoczesnym rozważeniem, czy istnieją dowody potwierdzające choćby pośrednio wyjaśnienia pomawiającego, a nadto - czy wyjaśnienia te są logiczne i nie wykazują chwiejności albo czy nie są wręcz nieprawdopodobne. Jednakże pomówienie, czyli obciążanie w złożonych wyjaśnieniach innej osoby odpowiedzialnością za przestępstwo jest w ujęciu prawa karnego procesowego dowodem podlegającym swobodnej ocenie na równi z innymi dowodami. Sam fakt oparcia orzeczenia skazującego na zeznaniach tylko jednego świadka, nawet w sytuacji nieprzyznania się oskarżonego do winy, samo przez się nie może stanowić podstawy do zarzutu dokonania błędnych czy dowolnych ustaleń faktycznych w sprawie. Nie istnieje żadna reguła dowodowa, która uzasadniałaby pogląd, że zeznania jedyne świadka są niewystarczającą podstawą skazania i to bez względu na to jaką świadek zajmuje funkcję, pozycję w życiu społecznym bądź czy korzysta z jakichś szczególnych uprawnień procesowych (jak świadek koronny, tzw. mały świadek koronny czy świadek incognito). Tego rodzaju "jedyne" dowód

nie może stać w sprzeczności z innymi dowodami, które nie mają wprawdzie decydującego znaczenia dla kwestii odpowiedzialności karnej, stanowią jednak podstawę do dokonania lub weryfikacji ustaleń faktycznych odnoszących się do określonych fragmentów zdarzenia. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 7 lipca 2020 r., sygn. akt II AKa 35/20).

Zdaniem Sądu, taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Jak podkreślono już powyżej, zeznania świadka Sąd ocenił jako wewnętrznie spójne, logiczne, konsekwentne, zgodne również z zasadami płynącymi z doświadczenia życiowego. Świadek nie umniejszał ani nie przerzucał na inne osoby odpowiedzialności, przyznał się do wszystkich zarzutów, umiejscawiał poszczególne wydarzenia w czasie, poznawał na wizjach lokalnych konkretne miejsca zdarzeń. Nadto, zeznania świadka były zbieżne z zeznaniami złożonymi w sprawie o sygnaturze akt XVIII K 101/17 prowadzonej przed Sąd Okręgowy w Warszawie oraz w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonych – M. K., J. K. (1), I. K., R. J., K.

B. oraz osób pracujących w biurze „(...)” w W..

Sąd potraktował podnoszone przez oskarżonego okoliczności związane z ewentualnym pomawianiem go przez P. F. (1) jako przyjętą wcześniej linię obrony mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej. A. K. na rozprawie w dniu 3 grudnia 2020 r. zadawał pytania odnośnie do przestępczej przeszłości P. F. (1), co zdaniem Sądu miało jedynie na celu poddanie w wątpliwość wiarygodności podawanych przez świadka informacji (k.1744, t.X). Należy także podkreślić, iż oskarżony nie podał w sposób przekonujący jaki motyw miałby P. F. (1) w pomawianiu go, zwłaszcza że świadek co prawda pewnych mniej doniosłych okoliczności z uwagi na upływ czasu nie pamiętał (co sam szczerze przyznawał), niemniej jego depozycje tworzyły spójną i logiczną całość, dlatego też Sąd dał im wiarę, uznał je w zdecydowanej większości za wiarygodne, nie znajdując przyczyn ewentualnego pomawiania niewinnych osób.

Dodatkowo, na okoliczność potencjalnego obciążania zarzutami w zamian za otrzymanie korzyści majątkowej

		<p>świadek zeznawał na rozprawie w dniu 25 maja 2022 r. (k. k.2358-2360 v., t.XIII), wskazał, że zarzut ten nigdy nie został mu udowodniony, nigdy nie miały miejsce zarzucane mu sytuacje, co potwierdziły także składane przed Sądem zeznania A. P. (k.2396-2397, t.XIII). Wykluczyły to również organy ścigania odmawiając wszczęcia śledztwa w sprawie z zawiadomienia A. G. (2) (k.2297-2298, t.XII), wyjaśnienia P. F. (1) stanowiły podstawę materiału dowodowego w sprawie IV K 791/14 (k.1970-1977, t.XI), dodatkowo zapadł wobec niego wyrok w sprawie o sygn. akt XVIII K 101/17 (k.2406-2413, t.XIII). Tezę A. G. (2) o grupie świadków korzystających z dobrodziejstwa art. 60 k.k., którzy pozyskują środki finansowe w zamian za określonej treści zeznania wykluczył także sąd orzekający w sprawie III K 655/14 (k.2439-2462, t.XIII).</p>	
1.1.1., 1.1.2., 1.1.3., 1.1.4.	<p>zeznania A. P. (k.2396-2397, t.XIII)</p>	<p>Zeznania A. P. były dla Sądu istotne jedynie w kontekście weryfikacji wiarygodności zeznań P. F. (1). Świadek nie miał wiedzy odnośnie do przyjmowania przez F. korzyści majątkowej w zamian za modyfikowanie swoich zeznań lub niepomawianie</p>	

		<p>kogokolwiek przed organami ściągania. Podał, że skłamał mówiąc do M. Z., że P. F. (1) żąda od niego 20 tysięcy złotych w zamian za niewskazanie go w zeznaniach, chcąc tak naprawdę odzyskać swoje 30 tysięcy. Spontanicznie zeznał, że kwestia obarczania zarzutami w zamian za korzyść majątkową przez P. F. (1) jest ustaloną wcześniej linią obrony oskarżonych, a okoliczność ta nie znajduje żadnego potwierdzenia w rzeczywistości.</p>	
<p>1.1.1., 1.1.2., 1.1.3., 1.1.4.</p>	<p>opinie sądowo - psychiatryczne (k. 1295 - 1315, t.VII, k.1416 - 1419, t.VIII)</p>	<p>Wydane w sprawie opinie sądowo - psychiatryczne dotyczące oskarżonego w sposób niebudzący wątpliwości wykluczyły aktualnie i w czasie popełnienia przestępstw objawy choroby psychicznej i inne zakłócenia czynności psychicznych znoszących lub w znacznym stopniu ograniczających możliwości rozpoznania znaczenia czynu, o który był oskarżany A. K. lub pokierowania swoim postępowaniem (nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k.). Biegli rozpoznali osobowość nieprawidłową oraz postawę protestacyjno - obronną, co nie daje podstaw do kwestionowania poczytalności w stosunku do czynów, o które był oskarżony A. K..</p>	

		Aktualny stan zdrowia psychicznego pozwalał mu na udział w postępowaniu karnym, może prowadzić swoją obronę w sposób samodzielny i rozsądny. Obie opinie Sąd uznał za wiarygodne, spójne, a wnioski poparte analizą i obserwacją zachowania oskarżonego w warunkach szpitalnych.	
1.1.1., 1.1.2., 1.1.3., 1.1.4.	opinia sądowo psychiatryczna uzupełniająca (k.1577-1589, t.IX)	– Biegłe wydały opinie po zapoznania się z aktami sprawy, dokumentacją medyczną i po przeprowadzaniu badania oskarżonego. W konkluzji wskazano, że u A. K. rozpoznano zaburzenia adaptacyjno depresyjne, nieprawidłową osobowość typu dyssocjalnego oraz uzależnienie od alkoholu. Niemniej biegłe w sposób niebudzący wątpliwości podały, że oskarżony jest w stanie w aktualnym stanie zdrowia psychicznego brać udział w rozprawie, niektóre jego zachowania ocenione zostały jako celowo przyjęta postawa obronna.	
1.1.1., 1.1.2., 1.1.3., 1.1.4.	opinie medyczne (k.1683-1703, 1711-1729, t.X)	t.IX, Sąd uznał za wiarygodne wnioski opinii dotyczące stanu zdrowia oskarżonego, nie były one kwestionowane przez strony, zostały wydane przez uprawnionych specjalistów.	
1.1.1., 1.1.4.	opinia z przeprowadzonych badań	Powołani w sprawie biegli nie wskazali na zgodność	

	<p>daktyloskopijnych (k.1066-1073, t.VI)</p>	<p>odbitek linii papilarnych zabezpieczonych podczas oględzin mieszkania przy ul. (...), m. (...), przy ul. (...), przy ul. (...) w W. z odfitkami palców P. F. (1) i A. K.. Opinia w sposób wyczerpujący i kompleksowy opisuje metodologię przeprowadzonych badań, materiał dowodowy, którym dysponowano oraz wnioski, które Sąd uznał za w pełni wiarygodne, zasługujące na uwzględnienie.</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>zeznania R. J. (k.936-937, t.VI, k.2416-2416 v., t.XIII)</p>	<p>Pokrzywdzony nie był wprawdzie bezpośrednim świadkiem włamania do jego mieszkania przy ul. (...), niemniej w sposób przekonujący opisał moment dowiedzenia się o włamaniu, opisał co zastał na miejscu zdarzenia, wskazał także na zbieżność opisu mężczyzny, którego widziała S. M. z wyglądem osoby, którą widział wcześniej kilkakrotnie pod blokiem (wsiadającej z kolegami do S. I., którą opisał w zeznaniach P. F. (1) – k.930-931, t.VI). R. J. określił także wartość wyrządzonych mu szkód na kwotę 40.000 zł, Sąd uznał podawane przez niego informacje za oparte na prawdzie, nie wyolbrzymiał doznanych krzywd.</p> <p>W postępowaniu sądowym w sprawie o sygn. akt XVIII K 101/17 potwierdził</p>	

		podane informacje, pamiętał wysokość doznanej szkody.	
1.1.1.	zeznania S. M. (k.938-939, t.VI)	Podobnie Sąd potraktował depozycje złożone przez sąsiadkę pokrzywdzonego. Podała ona, że zaniepokoiły ją hałasy na klatce, postanowiła zobaczyć co się dzieje, opisała wygląd każącego jej się schować z powrotem do mieszkania mężczyzny. Opisane okoliczności tworzą logiczną całość, są zbieżne z zeznaniami R. J..	
1.1.1.	protokół eksperymentu procesowego (k.41-51, t.I)	P. F. (1) rozpoznał podczas wizji lokalnej miejsce zdarzenia przy ul. (...) oraz podał jego przebieg. Podawane informacje były zbieżne z poprzednio składanymi depozycjami.	
1.1.1.	notatki urzędowe (k.934, 948, 949, t.VI)	Dokumenty sporządzone przez organy ścigania potwierdziły okoliczności podawane zarówno przez P. F. (1), jak i R. J. i S. M..	
1.1.1.	protokół oględzin mieszkania przy ul. (...)(k.940-941, t.VI)	Dokument nie pozostawił wątpliwości odnośnie do swojej autentyczności, wiarygodności, wskazywał na ślady włamania do lokalu.	
1.1.1.	wykaz dowodów rzeczowych (k.966, t.VI)	Podobnie dowód rzeczowy w postaci dwóch łomów koloru szaroniebieskiego potwierdziły informacje podawane przez P. F. (1), S. M. i pokrzywdzonego R. J..	

1.1.1.	materiały postępowania przygotowawczego prowadzonego pod sygnaturą 2 (...), 2Ds- (...), (k.933-979, t.VI),	Przedmiotowe materiały umożliwiły pełną rekonstrukcję stanu faktycznego, dokumenty nie budziły zastrzeżeń. Stwierdzały to jedynie, co zostało w nich zapisane. Zostały one sporządzone przez uprawnione organy lub osoby w ramach ich kompetencji.	
1.1.2.	zeznania R. S. (1) (k.411-412, 413-414, t.III, k. 2432-2432 v., t.XIII)	<p>Mężczyzna był pracownikiem biura linii lotniczych (...) w dniu zdarzenia. W sposób przekonujący i znajdujący odzwierciedlenie w zeznaniach pozostałych świadków zeznał o dwóch wchodzących do pomieszczenia, zamaskowanych mężczyznach, pytających gdzie są dolary, o otrzymanym ciosie w twarz, podał w przybliżeniu wartość ukradzionej gotówki.</p> <p>Przed Sądem podał, że podczas pierwszych zeznań lepiej pamiętał szczegóły, wskazał że użyty przez napastników gaz powodował jedynie podrażnienie oczu, nie pamiętał by powodował jakieś inne ciężkie skutki.</p>	
1.1.2.	zeznania I. G. (1) (k.421-422, t.III, k.2429-2429 v., t.XIII)	Świadek znajdowała się w tylnym pomieszczeniu, do którego wtargnęli dwaj mężczyźni. Ze względu na to, że byli zamaskowani, a ona leżała z twarzą do podłogi, nie potrafiła opisać dokładnie	

		<p>ich wyglądu, pamiętała jedynie, że jeden z napastników był niższy.</p> <p>Na etapie postępowania sądowego przyznała, że z uwagi na upływ czasu niewiele pamięta z dnia zdarzenia, podała, że rozpylony gaz powodował jedynie szczypanie oczu, kaszel, ale nikogo nie sparaliżował.</p>	
1.1.2.	<p>zeznania I. B. (1) (z d. C.) (k.423-424, t.III, k.2414 v. - 2415, t.XIII)</p>	<p>I. B. (1) znajdowała się w pierwszym pomieszczeniu biura, do którego weszli zamaskowani sprawcy. Podała, że jeden z nich (wysokiego wzrostu, około 190 cm, dobrze zbudowany), pilnował je, mierząc do nich butlą z gazem, wydając polecenie żeby się nie ruszały. Jej zeznania znalazły oparcie w pozostałych dowodach i tworzą spójną całość.</p> <p>W postępowaniu sądowym w sprawie o sygn. akt XVIII K 101/17 potwierdziła podane wcześniej okoliczności, z uwagi na upływ czasu nie pamiętała wszystkich szczegółów, podała że z sąsiedniego pomieszczenia słyszała odgłosy bicia, szarpania. Odnośnie do gazu, który został rozpylony przed oddaleniem się sprawców, wskazała, że szczypały ją jedynie oczy, nie miała żadnych powikłań zdrowotnych, nie była konieczna</p>	

		późniejsza wizyta u lekarza.	
1.1.2.	zeznania A. Z.(k.425-426, t.III,)	Zbliżone dane podała druga z pracownic biurowych A. Z.. Pracowała ona biurko obok I. C. (1), sprzedawały razem bilety lotnicze klientowi, gdy do biura wtargnęli zamaskowani mężczyźni. I tych zeznań Sąd nie kwestionował.	
1.1.2.	protokół eksperymentu procesowego(k.41-51, t.I)	P. F. (1) rozpoznał podczas wizji lokalnej miejsce zdarzenia przy ul. (...) oraz podał jego przebieg. Podawane informacje były zbieżne z poprzednio składanymi depozycjami.	
1.1.2.	protokół oględzin pomieszczeń biurowych (...)	Treść protokołu oględzin dotyczyła rozkładu pomieszczeń biurowych „(...)”, był on zbieżny z zeznaniami P. F. (1), Sąd nie znalazł powodu, by przedmiotowy dokument kwestionować.	
1.1.2	notatka urzędowa (k.402-403, t.III)	Treść notatki sporządzonej przez organy ścigania potwierdziła okoliczności podawane przez pozostałych świadków oraz P. F. (1).	
1.1.2.	opinia z zakresu budowy broni i amunicji (k.3835-3841, t.XII)	Biegły wydał opinie na podstawie akt sprawy XVIII K 101/17 w zakresie rodzaju substancji znajdującej się w zasobniku miotacza podczas rozboju na ul. (...), którym groził P. F. (1). We wnioskach opinii	

		<p>w sposób kategoriyczny wykluczył, by działanie gazu obezwładniającego wpływało silne na obecnych pracowników biura. Nie wymagali oni hospitalizacji, nie mieli żadnych skutków ubocznych ani trwałych zmian zdrowotnych.</p>	
1.1.2.	<p>pozostałe materiały z postępowania przygotowawczego o sygn. akt (...) (k.401-435, t.II)</p>	<p>Przedmiotowe materiały umożliwiły pełną rekonstrukcję stanu faktycznego, dokumenty nie budziły zastrzeżeń. Stwierdzały to jedynie, co zostało w nich zapisane. Zostały one sporządzone przez uprawnione organy lub osoby w ramach ich kompetencji.</p>	
1.1.3.	<p>zeznania K. B. (k.1901-1902, t.X ze sprawy III K 229/20)</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonego były zbieżne z zeznaniami P. F. (1). Podał w sposób przekonujący i spójny okoliczności związane z otrzymaniem torby z pieniędzmi od znajomego z liceum, żądanie jej wydania przez nieznaną mu mężczyzn, groźby, które były kierowane w jego stronę oraz jej wydanie A. K. w P..</p>	
1.1.3.	<p>protokół eksperymentu procesowego (k.41-51, t.I)</p>	<p>P. F. (1) rozpoznał podczas wizji lokalnej miejsce zdarzenia oraz podał jego przebieg. Podawane informacje były zbieżne z poprzednio składanymi depozycjami.</p>	
1.1.3.	<p>notatka urzędowa (k.51-53, t.I)</p>	<p>Treść notatki sporządzonej przez organy ścigania potwierdziła</p>	

		okoliczności podawane przez pozostałych świadków oraz P. F. (1).	
1.1.4.	zeznania J. K. (1) (k.483-487, 530-531, t.III, k.2423 v. – 2424, t.XIII)	<p>Zeznania tego świadka były kluczowe dla zrekonstruowania stanu faktycznego. J. K. (1) zeznawał w niedługim okresie od zdarzenia, podał jego chronologię oraz szczegóły, w tym liczbę napastników, obecnych w domu, to co mówili do niego sprawcy. Wskazał poniesione w wyniku przestępstwa straty materialne. Opisał wygląd napastników tak jak go zapamiętał do momentu zasłonięcia mu twarzy kocem. Zdaniem Sądu, J. K. (1) nie miał powodu, aby podawać nieprawdę, nie wyolbrzymiał doznanych szkód, rzeczowo przedstawił to co miało miejsce pomimo towarzyszących mu silnych emocji. Podczas kolejnych zeznań wskazał, że w jego opinii dom był przed napadem obserwowany, kilkakrotnie dostrzegł jasny samochód marki F. (...) z tablicami (...), jednak nie potrafił podać szczegółów.</p> <p>Na etapie postępowania sądowego potwierdził składane przez siebie wcześniej zeznania, pomimo upływu 22 lat od zdarzenia pamiętał detale, obecność żony i trzech córek, to że oglądał w</p>	

		<p>telewizji mecz, że został położony na wersalce z głową nakrytą kocem. Pamiętał, że Policja została wezwana przez jego najstarszą córkę, która wracając do domu zobaczyła napastników przez otwarte drzwi, pobiegła do najbliższego domu po pomoc. Podkreślił, że niczego nie dawali napastnikom, brali wszystko sami.</p>	
<p>1.1.4.</p>	<p>zeznania M. K. (k.488-491, t.III, k.2424 – 2424 v., t.XIII)</p>	<p>Podobnie Sąd potraktował zeznania M. K. - podała okoliczności, które zapamiętała, w szczególności wygląd napastników - jeden miał być grubszy, mierzący około 165 cm wzrostu, drugi wyższy 175 cm wzrostu, obaj zamaskowani, ubrani na czarno, jeden z nich miał mieć na głowie pończochę. W sposób zbieżny z zeznaniami P. F. (1) wskazała, że była pilnowana wraz z najmłodszą córką w pokoju obok po lewej stronie od salonu, została zakryta od góry kocem, miała możliwość powiedzenia mężowi, że wszystko jest w porządku. Opisała odgłosy płądrowania mieszkania i żądania sprawców dotyczące wydania pieniędzy, kosztowności, akcji.</p> <p>W postępowaniu sądowym w sprawie XVIII K 101/17 zeznała o tych</p>	

		<p>samych okolicznościach, pamiętała przebieg zdarzenia – usypianie młodszej córki w pokoju obok, wtargnięcie do ich pokoju zamaskowanego mężczyzny, który ich pilnował, zasłonięcie głowy kocem, żądanie akcji, obligacji i rzeczy wartościowych oraz znalezienie po ucieczce sprawców niebieskiego łomu. Całość podawanych przez nią informacji była wewnętrznie spójna i zbieżna z zeznaniami męża i córki.</p>	
<p>1.1.4.</p>	<p>zeznania I. Ś. (z d. K.) (k.526-528 v., t.III, k.2424 v.- 2425, t.XIII)</p>	<p>Najstarsza z córek przebywająca w momencie zdarzenia poza domem, zeznała, że wracając zobaczyła przez uchylone drzwi wejściowe jednego ze sprawców ubranego na czarno, mającego na twarzy pończochę, wyrzucającego rzeczy z szafy oraz drugiego ze sprawców żądającego od jej ojca pieniędzy. W sposób szczegółowy opisała swoją ucieczkę do najbliższego domu przy ul. (...), z którego zawiadomiła o zdarzeniu Policję. Podane przez świadka okoliczności znajdują oparcie w zeznaniach pozostałych świadków, są spójne i logiczne.</p> <p>W postępowaniu sądowym szczerze przyznała, że niewiele pamięta z poprzednich swoich zeznań. Zeznała, że</p>	

		<p>wracając do domu zobaczyła otwarte drzwi i wyjętą szybę z okna w piwnicy. Gdy zajrzała do wnętrza domu w lustrze zobaczyła zamaskowanego mężczyznę przeszukującego szafę oraz głos ojca. Podała, że pobięła do najbliższego domu, skąd zadzwoniła na Policję.</p>	
1.2.1.	<p>zeznania A. G. (1) (k.198-199, t.I, k.282-283, t.II)</p>	<p>Świadek nie był bezpośrednim świadkiem napadu na Konsorcjum, znajdował się na I piętrze, widział jedynie zamaskowanych trzech napastników przez monitoring.</p>	
1.2.1.	<p>zeznania D. N. (2) (k.213-215, t.II)</p>	<p>D. N. (1) zajmowała stanowiska zastępcy kierownika w Konsorcjum. Opisała przybliżony wygląd sprawców, którzy byli ubrani na czarno, w kominiarkach, kazali położyć się wszystkim na ziemi. Na koniec sprawcy rozpylili gaz łzawiący. Sąd nie znalazł podstaw, by zeznania świadka kwestionować.</p>	
1.2.1.	<p>zeznania Ł. P. (k.216-217, t.II)</p>	<p>Świadek nie podał doniosłych okoliczności zdarzenia z dnia 10 kwietnia 2001 r. Pamiętał, że do środka pomieszczenia weszło trzech zamaskowanych mężczyzn, usłyszał jeden strzał, a później dźwięk alarmu oraz zapach gazu łzawiącego. Depozycje te znajdują odzwierciedlenie</p>	

		w pozostałym zebranych materiale dowodowym.	
1.2.1.	<p>zeznania M. B. (k.218-219, t.II)</p>	<p>M. B. w momencie zdarzenia siedziała na swoim stanowisku kasjerskim, gdy zobaczyła zamaskowanego mężczyznę, który dostał się do środka. Osunęła się pod biurko, włączając pilotem alarm. Podała zbieżne z pozostałymi zeznaniami świadków okoliczności, tj. wyłamanie drzwi kasy za drugim lub trzecim kopnięciem przez jednego z napastników, widok masywnego sprawcy przeszukującego szafy, określiła kwotę skradzionych środków na około 203.000 złotych, słyszała strzał, a na koniec zapach gazu obezwładniającego. Wskazała na buty jednego ze sprawców - niebieskie Adidasy w białe paski, podobne do znalezionych w okolicy ogrodów działkowych przy ul. (...) koło których prawdopodobnie uciekali sprawcy napadu (k.233, t.II). Opisane okoliczności, szczegóły zdarzenia oraz towarzyszące zeznającej silne emocje tworzą spójną i logiczną całość.</p>	
1.2.1.	<p>zeznania I. N. (k.254-258, t.II)</p>	<p>Świadek pełniła funkcję kierownika sklepu firmowego. Przenosząc pieniądze do pomieszczenia biurowego celem dalszego przekazania konwojowi,</p>	

		<p>zobaczyła biały samochód stojący przed wejściem i ubranego na czarną mężczyznę, dobrze zbudowanego, około 180-185 cm wzrostu. Po wejściu do pomieszczenia biurowego po kilku minutach zobaczyła dwóch zamaskowanych sprawców, którzy kazali się wszystkim położyć na ziemi, słyszała głos niszczenia drzwi pomieszczenia kasowego. Potwierdziła włączenie alarmu przez M. B., odgłos strzału kierowanego w podłogę. Sąd dał wiarę tym zeznaniom w całości.</p>	
1.2.1.	<p>zeznania A. M. (k.259-263, t.II)</p>	<p>Podobnie Sąd potraktował depozycje A. M. – świadek pracowała na stanowisku obok M. B.. A. M. podała informacje zbieżne z zeznaniami pozostałych świadków.</p>	
1.2.1.	<p>zeznania R. S. (2) (k.264-266, t.II)</p>	<p>R. S. (2) zeznał, że nie widział napastników, słyszał strzał z broni, poczuł woń gazu. Nie podał nowych okoliczności, jego zeznania były zbieżne z zeznaniami pozostałych świadków zdarzenia.</p>	
1.2.1.	<p>zeznania H. C. (k.267-269, t.II)</p>	<p>Świadek w momencie wejścia zamaskowanych mężczyzn schowała się pod biurko, nie widziała sprawców, słyszała jedynie krzyki napastników, włączony alarm, poczuła</p>	

		przed ich wyjściem woń rozpylonego gazu.	
1.2.1.	zeznania B. K. (k.276-277, t.II)	B. K. słyszał jedynie odgłosy napadu z sąsiedniego pomieszczenia, uchylił drzwi i zobaczył dobrze zbudowanego mężczyznę o wzroście około 190 cm, który miał w ręku broń. Następnie zamknął drzwi i zawiadomił o napadzie Policję. Sąd uznał te zeznania za wiarygodne.	
1.2.1.	zeznania I. B. (2) (k.278,t.II)	I. B. (2) potwierdził sytuację związaną z kradzieżą F. (...) w dniu 6 kwietnia 2001 r. podczas łowienia ryb z W. C.. Przyjechała po nich T. C., gdy szli w kierunku samochodu, zorientowali się, że został on ukradziony.	
1.2.1.	zeznania W. C.(k.280, t.II)	Podobnie zeznania W. C. nie naświetliły nowych okoliczności związanych z kradzieżą F. (...). Były one zbieżne z zeznaniami T. C. i I. B. (2).	
1.2.1.	zeznania T. C. (k.227-229, t.II)	Świadek była użytkownikiem białego samochodu typu bus F. (...), który został skradziony w dniu 6 marca 2001 r. i użyty przez sprawców do napadu w dniu 10 kwietnia 2001 r. Jak podała jego właścicielką była jej teściowa Z. C., która nie miała prawa jazdy. Pojazd został jej skradziony, gdy pojechała po męża W. C.	

		<p>nad Kanał Ż.. Kobieta nie podała istotnych z punktu widzenia prowadzonego postępowania informacji, lecz Sąd uznał jej zeznania za wiarygodne.</p>	
1.2.1.	<p>zeznania M. C. (2) (k.230-232, t.II)</p>	<p>Podobne okoliczności podała córka T. M. C.. Również była użytkowniczką pojazdu, podała jego wygląd zewnętrzny, jak i wyposażenie. Również w jej przypadku, Sąd nie znalazł podstaw, aby uznać podawane przez nią informacje za nieprawdziwe.</p>	
<p><i>o.a.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.,1.1.2.,1.1.3, 1.1.4.	<p>wyjaśnienia A. K. (k.1653, t.IX)</p>	<p>Oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do stawianych mu zarzutów. Sąd uznał, że stanowiło to wyłącznie linię obrony oskarżonego, która w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie mogła się ostać. Oskarżony nie podał jakimi motywami miałby kierować się P. F. (1), obarczając go nieprawdziwymi zarzutami.</p>	

1.1.1.,1.1.2.,1.1.3, 1.1.4.	zeznania M. Z. (k.2168 v.-2170 v., t.XII)	M. Z. zeznał przede wszystkim o znajomości z P. F. (1), który miał go pomówić o handlowanie narkotykami, miał być przez niego szantażowany celem uzyskania korzyści majątkowej. Podał okoliczności związane z płaceniem wymienionemu za niepodawanie jego danych podczas prowadzonego postępowania. Sąd nie uznał tych zeznań za wiarygodne, świadek nie miał żadnych dowodów na potwierdzenie podawanych przez siebie tez.	
1.1.1.,1.1.2.,1.1.3, 1.1.4.	zeznania S. C. (k.2079-2081, t.XI, k.2377-2378, t.XIII)	Podobnie S. C. zeznał w szczególności o przebiegu znajomości z P. F. (1), jego potencjalnego wymuszania pieniędzy w zamian za nieobciążanie zarzutami, był jednym z oskarżonych we wspólnej sprawie prowadzonej przez Prokuraturę w O.. Nie był to kluczowy dowód w sprawie, bowiem okoliczności podnoszone przez świadka miały ogólnikowy charakter, znane były świadkowie jedynie „ze słyszenia”, Sąd także im nie dał wiary.	
1.1.1.,1.1.2.,1.1.3, 1.1.4.	zeznania A. G. (2) (k.2083-2086, 2090-2091, 2093- t.XI)	Świadek podała okoliczności związane z rzekomym wymuszaniem pieniędzy przez P. F. (1) za nieobciążanie jej i jej męża G. G. zarzutami odnośnie do handlu narkotykami. Jej wersji	

		<p>zdarzeń (zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa – k.2102-2106, t.XI) nie potwierdziły organy ścigania (postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – k.2297-2298, t.XII), nagranie z rozmowy (k.2257-2279, t.XII). Tezę A. G. (2) o grupie świadków korzystających z dobrodziejstwa art. 60 k.k., którzy pozyskują środki finansowe w zamian za określonej treści zeznania wykluczył także sąd orzekający w sprawie III K 655/14 (k.2439-2462, t.XIII).</p>	
1.1.1.,1.1.2.,1.1.3, 1.1.4.	<p>zeznania G. G. (k.2088-2091, 2096-2093, t.XI)</p>	<p>Z tych samych przyczyn, Sąd uznał za niewiarygodne zeznania złożone przez G. G. – podawane przez niego okoliczności związane z pomawianiem go przez P. F. (1) w związku z niewpłacaniem określonej kwoty pieniędzy, Sąd potraktował jako przyjętą przez niego linię obrony mającą przyczynić się do uniknięcia odpowiedzialności karnej w innej sprawie.</p>	
1.1.1., 1.1.4., 1.2.1.	<p>opinia nr (...) z przeprowadzonych badań daktyloskopijnych (k.1404-1412, t.VIII)</p>	<p>Opinia nie naświetliła nowych okoliczności w sprawie, potwierdziła jedynie wnioski zawarte ze wcześniejszej opinii (k.1066-1073, t.VI), większość porównywanych śladów nie nadawała się do identyfikacji.</p>	

1.1.3.	wyjaśnienia i zeznania J. K. (2) (k.456-458, t.III, k.1507, t.VIII, k.1860 v., t.X)	<p>Wymieniony w sprawie prowadzonej pod sygn. akt V Ds.(...) nie przyznał się do zlecenia odebrania pieniędzy od K. B., nie przyznał się do znajomości z A. K., podał że nigdy nie widział R. P.. Przedmiotowe wyjaśnienia Sąd uznał za niewiarygodne, jako sprzeczne z zeznaniami P. F..</p> <p>Na etapie postępowania sądowego skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań.</p>	
1.1.3.	<p>wyjaśnienia i zeznania R. P.</p> <p>(k.459-60, t.III, k.1508-1509, t.VIII, k.1860-1863, t.X)</p>	<p>Podobnie Sąd potraktował depozycje R. P., który w tej samej sprawie również nie przyznał się do udziału w odebraniu pieniędzy od K. B..</p> <p>Przesłuchany na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2021 r. podał, że nie znał K. B., A. K. - widział się z nim tylko w zakładzie karnym. Jako niemające żadnego uzasadnienia Sąd potraktował i te zeznania, w których świadek podważa wiarygodność P. F. (1).</p>	
1.1.3.	wyjaśnienia i zeznania J. B.(k.1898-1900, t.X, k.1914 v.-1915, t.XI)	Świadek także skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań, skorzystał także z prawa do odmowy składania wyjaśnień w sprawie o sygn. PO I (...) oraz III K 229/20.	

1.2.1.	częściowo wyjaśnienia i zeznania P. F. (1)	Sąd nie uznał za przekonujące jedynie tych depozycji, w których świadek wyrażał pewność co do udziału A. K. w rozboju w (...) S.A., w szczególności mając na względzie niepotwierdzenie tej okoliczności w świetle pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego. Świadek konsekwentnie przyznawał, że nie był obecny na samym zdarzeniu, kontaktował się jedynie z oskarżonym telefonicznie.	
1.2.1.	wyjaśnienia i zeznania M. G. (k.1802-1802v., 1874 t.X)	Świadek skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań, skorzystał także z prawa do odmowy składania wyjaśnień w sprawie o sygn. akt XVIII 101/17.	
3.	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2	A. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że			

w dniu 27 lipca 2000 r. w W. wspólnie z innymi ustalonymi osobami, poprzez wyłamanie zamków w drzwiach wejściowych do mieszkania nr (...) przy ul. (...) dokonał zaboru pieniędzy w kwocie 38 tys. zł powodując straty w łącznej wysokości 40 tys. zł. na szkodę R. J., **tj. czynu z art. 279§1 k.k.**

Zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą, przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. stanowi kwalifikowany typ kradzieży, której znamieniem kwalifikującym jest sposób działania, polegający na usunięciu przeszkody zabezpieczającej mienie podlegające zaborowi w celu przywłaszczenia, to jest oczywiste, że do wypełnienia tego znamienia dochodzi tylko wtedy, gdy pokonanie przez sprawcę dostępu do pomieszczenia, w którym znajduje się mienie, służy w jego zamiśle realizacji właśnie kradzieży tego mienia, a nie wyłącznie jakimkolwiek innemu celowi. Nie jest możliwe uznanie za kradzież z włamaniem zachowania, w którym dopiero po przełamaniu zabezpieczenia powstał u sprawcy zamiar zaboru rzeczy; w takim bowiem wypadku włamanie nie może być uznane za środek wiodący do dokonania kradzieży.

Zamiar zaboru rzeczy w celu przywłaszczenia powinien istnieć w chwili rozpoczęcia działania przez sprawcę, a dokonanie włamania do cudzego pomieszczenia w innym celu (np. w celu przenocowania), gdy dopiero po pewnym czasie sprawca dokonuje zaboru znajdujących się tam przedmiotów, nie stanowi przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. lecz – w części dotyczącej zaboru – zwykłą kradzież (vide: wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 23 kwietnia 2013 r., sygn. akt V KK 280/12).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, nie ulega wątpliwości, iż zamiarem A. K. było włamanie się do mieszkania przy ul. (...) oraz zabór pieniędzy na szkodę pokrzywdzonego R. J.. Oskarżony działał przy tym wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami – P. F. (1), T. P. (ps. (...)), M. S. (1) (ps. (...)), według ustalonego wcześniej podziału ról.

Sąd przy każdym skazaniu użył w podstawie wymierzenia kary art. 4 §1 k.k. z uwagi na odmienny stan prawny obowiązujący w momencie popełnienia czynu i w momencie orzekania.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	4	A. K.
---	--	---	-------

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał A. K. za winnego tego, że w dniu 13 stycznia 2000 roku w W. przy ul. (...), wspólnie z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, używając przemocy w postaci bicia, jak też grożąc jej użyciem wobec pracowników biura (...) w W. - R. S. (1), I. G. (1), I. C. (1) i A. Z. zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w walucie polskiej i walutach obcych o łącznej wartości 66.000 złotych na szkodę (...) Oddział w Polsce, tj. czynu z art. 280§ 1 k.k.</p> <p>Sąd dokonał przy tym modyfikacji kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu czynu. Kwalifikowany typ rozboju z art. 280 § 2 k.k. ma miejsce, gdy sprawca kradnie używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadza człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności, posługując się równocześnie bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem lub środkiem</p>			

obezwładniającym albo działa w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub wspólnie z inną osobą, która posługuje się taką bronią, przedmiotem, środkiem lub sposobem. Należy zgodzić się, iż niebezpieczny przedmiot, to przedmiot, który ze względu na swe właściwości może spowodować znaczne uszkodzenie ciała lub nawet śmierć. Właściwości niebezpiecznego przedmiotu w rozumieniu art. 280 § 2 k.k. oceniać należy na podstawie jego wielkości, wymiarów, masy, tnących powierzchni itp. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 497/21).

Nie sposób w realiach niniejszej sprawy uznać za niebezpieczny przedmiot butle z gazem, którą P. F. (1) groził pracownikom „(...)” w momencie napadu, a który rozpylono przy ucieczce sprawców. Ocenę taką kategorycznie wykluczyła zarówno konkluzja zawarta w opinii biegłego wydanej do sprawy XVIII K 101/17 z zakresu budowy broni i amunicji (k.3835-3841, t.XII), jak i zeznania świadków, tj. I. G. (3) („rozpylony gaz powodował jedynie szczypanie oczu, kaszel, ale nikogo nie sparaliżował” - k.2429-2429 v., t.XIII), I.

B. (1) (z d. C., gaz szczypał ją jedynie oczy, nie miała żadnych powikłań zdrowotnych, nie była później nawet u lekarza – k.2414 v. - 2415, t.XIII), R. S. (1) (gaz powodował jedynie pieczenie oczu, k. 2432-2432 v., t.XIII).

Zachowanie oskarżonego przypisane w wyroku należało potraktować jako rozbój z art. 280§ 1 k.k. – A. K. był pomysłodawcą napadu na biuro (...) w W., którego celem był zabór zgromadzonej gotówki. Sprawcy działali wspólnie i w porozumieniu, według ustalonego wcześniej podziału ról. Po wejściu do pomieszczenia oskarżony groził użyciem przemocy R. S. (1), użyciem gazu dwóm obecnym pracownikom „(...)” – I. B. (1) (z d. C.) oraz A. Z. groził P. F. (1). A. K. we współpracy z innymi napastnikami dokonał zaboru pieniędzy w kwocie 66.000 złotych.

#	3.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	6	A. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd uznał A. K. za winnego tego, że w			

bliżej nieustalonym dniu stycznia lub lutego 2009 roku w W. przy ul. (...) oraz w P., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej groźbą zamachu na życie i zdrowie K. B., doprowadził go do rozporządzenia cudzym mieniem poprzez wydanie im pieniędzy stanowiących własność innej osoby w kwocie 140.000 złotych oraz 15.000 euro, **tj. popełnienia czynu z art. 282 k.k.**

W przypadku przypadku przestępstwa z art. 282 k.k. wydanie mienia następuje nie od razu po groźeniu lecz w przyszłości, a to, że pokrzywdzony sam „wydaje” (oddaje) mienie, a nie zostaje mu ono „zabrane” (odebrane) przez sprawcę (sprawców) nie ma żadnego znaczenia dla kwalifikacji przestępstwa rozboju (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 5 marca 2014 r., sygn. akt II AKa 9/14).

W świetle ujawnionego materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, iż A. K. za namową P. F. (1), wziął udział wspólnie z innymi osobami w odebraniu od K. B. gotówki, którą schował u znajomego w P.. Pokrzywdzony pod wpływem groźby odebrał torbę z pieniędzmi z domu

w P., a następnie przekazał ją sprawcom.			
#	3.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	8	A. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że w dniu 11 października 1997 roku przy ul. (...) w W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, dokonał rozboju na osobach J. K. (1) i M. K. w ten sposób, że posługując się bronią palną groził pokrzywdzonym pozbawieniem życia i używając przemocy w postaci siły fizycznej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 960 USD i 5.050 złotych oraz wyrobów ze srebra i złota o łącznej wartości 15.000 złotych, tj. czynu z art. 280 § 2 k.k.</p> <p>Posłużenie się bronią w rozumieniu przepisu art. 280§2 k.k. polega na posiadaniu przez sprawcę broni palnej i wykonywaniu nią określonych działań stwarzających u pokrzywdzonego przeświadczenie, że broń może być w każdej</p>			

chwili użyta zgodnie z jej podstawowym przeznaczeniem a zatem poprzez oddanie strzału (vide: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt II AKa 422/15).

Oskarżony bezsprzecznie wypełnił znamiona wskazanego przepisu. W porozumieniu z pozostałymi sprawcami, według uzgodnionego wcześniej planu działania dokonał rozboju na J. i M. K. oraz ich małoletnich wówczas dzieci. Na posiadanie przez sprawców broni wskazują zarówno zeznania P. F. (1), jak i zeznania pokrzywdzonych. Napastnicy dokonali następnie zaboru znalezionych pieniędzy i wyrobów ze srebra i złota.

#	3.5. Uniewinnienie	1	A. K.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Sąd uniewinnił oskarżonego od zarzutu dokonania w dniu 10 kwietnia 2001 r w W. przy ul. (...) wspólnie z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami używając broni palnej nieustalonego typu wobec pracowników firmy (...)			

doprowadzenia ich do stanu bezbronności a następnie zabrania w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie ok. 203.000 zł na szkodę firmy (...),
tj. popełnienia czynu z art. 280§2 k.k.

Podobnie jak wyżej, czyn zarzucony oskarżonemu został oceniony jak rozbój typu kwalifikowanego, albowiem za taką kwalifikacją prawną przemawia cel przedsięwzięcia i zamiar sprawców jakim był zabór jak największej ilości pieniędzy oraz użycie broni palnej na co wskazała zdecydowana większość przesłuchiwanych w sprawie pracowników Konsorcjum.

Zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k. niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego, co dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę.

W realiach niniejszej sprawy i w zakresie tego zarzutu, wspomniane wątpliwości odnośnie do ewentualnego sprawstwa A. K. wystąpiły. Kluczowy w sprawie świadek P. F. (1) konsekwentnie wskazywał, że nie był obecny podczas napadu na Konsorcjum (...) S.A. w W., sprawstwa oskarżonego nie potwierdzili świadkowie zdarzenia

(wszyscy sprawcy byli zamaskowani, kazano im nadto leżeć na podłodze i nie podnosić wzroku), nie potwierdziły również jego sprawstwa przeprowadzone badania daktyloskopijne.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu

Przytoczyć okoliczności

A. K.

2

2

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd miał na względzie dyrektywy wymiaru kary zawarte w dyspozycji art. 53 k.k., bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele w zakresie prewencji ogólnej. Sąd wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności, mając na względzie w szczególności rolę jaką pełnił oskarżony w popełnieniu czynu (wyłamywał drzwi, dokonał zaboru pieniędzy), według wcześniej ustalonego scenariusza, całe zdarzenie było zaplanowane. Należy także podkreślić, iż

			<p>napady na mieszkania są szczególnie szkodliwe społecznie, bowiem obok mienia i wolności ludzkiej atakują mir domowy, a dokładniej - poczucie bezpieczeństwa we własnym domu (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie - II Wydział Karny z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt II AKa 148/17).</p>
A. K.	3	2	<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego A. K. obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz R. J. kwoty 10.000 zł.</p>
A. K.	4	4	<p>Sąd wymierzył karę 2 lat pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (słownie: dwudziestu) złotych każda. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest adekwatna do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, zaś wymiar orzeczonej kary w tym przypadku nie może zostać uznany za zaniżony czy rażąco niesprawiedliwy. Wymierzając karę grzywny, Sąd kierował się dyrektywami z art. 33§ 3 k.k.</p>

A. K.	5	4	Na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. zasądził od oskarżonego A. K. obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Oddział w Polsce kwoty 16.500 zł.
A. K.	6	6	Na podstawie art. 282 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. Sąd wymierzył karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych każda. Zdaniem Sądu, cele tak orzeczonej kary w zakresie społecznego oddziaływania, jak i w zakresie prewencji indywidualnej będą w pełni zrealizowane, dostosowane do stopnia winy sprawcy i społecznej szkodliwości czynu.
A. K.	7	6	Na podstawie art. 45§ 1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego A. K. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwotach 20.000 złotych i 3.000 euro.
A. K.	8	8	Sąd wymierzył karę 3 lat pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę grzywny

			w wymiarze 200 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych każda.
A. K.	9	9	Sąd zasądził od oskarżonego A. K. obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz J. K. (1) i M. K. kwoty 2.500 zł.
A. K.	10	10	Sąd połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz połączył jednostkowe kary grzywny i wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych każda.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
11	Wobec ustanowienia oskarżonemu obrońcy z urzędu w osobie adw. E. K. i złożonego oświadczenia, iż koszty pomocy prawnej udzielonej A. K. z urzędu nie zostały uiszczone ani w całości, ani w części, obligowało to Sąd do zasądzenia na jej rzecz wynagrodzenia w kwocie 5700 złotych, mając na względzie charakter przedmiotowej sprawy oraz nakład pracy obrońcy.	
12	Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa częściowy zwrot kosztów postępowania w wysokości 1.600 złotych tytułem opłaty, w pozostałym zakresie wydatkami obciążył Skarb Państwa, a stosownie do treści art. 632 pkt 2) k.p.k. koszty sądowe w zakresie odnoszącym się do czynu, od którego dokonania oskarżony został uniewinniony poniósł Skarb Państwa.	

6. 1Podpis	
sędzia Agnieszka Wysokińska – Walczak	